17/11/2019

“Λάθη που ακριβοπληρώνονται”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Μαρωνείας και Κομοτηνής

Του Σεβ. Μητροπολίτου Μαρωνείας και Κομοτηνής κ. Παντελεήμονος

Ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, πού προχθές γιορτάσαμε τή μνήμη του, λέει: «Οὐ τὰ ἀλλότρια ἁρπάζειν μόνον, ἀλλά καὶ τὰ ἑαυτῶν μὴ μεταδιδόναι ἑτέροις καὶ τοῦτο ἁρπαγή καὶ πλεονεξία καὶ ἀποστέρησίς ἐστιν».

Ὁ Χριστός σήμερα ἀφηγεῖται τὴν παραβολὴ τοῦ ἄφρονα πλουσίου, ὁ ὁποῖος εἶχε πολλὰ ἀγαθά, ἀσφαλισμένα ὅλα σὲ κατάμεστες ἀποθῆκες. Ὅταν ἦλθαν οἱ ὑπεράφθονοι καρποὶ τῆς νέας συγκομιδῆς δὲ χωροῦσαν σ’ αὐτές. Τότε προβληματίσθηκε, ἀναστατώθηκε καὶ γεμάτος ἀνη- συχία καὶ ἀγωνία ρωτοῦσε τὸν ἑαυτό του: «Τί θὰ κάνω; Ποῦ θὰ βάλω τοὺς καρπούς μου;». Ἔχασε τὴν εἰρήνη του, διότι ἡ ὑπερβολικὴ αὔξηση τῶν ὑλικῶν ἀγαθῶν προκαλεῖ αὔξηση φροντίδων, ἀνησυχίες καὶ ἀυπνίες.

Ἡ λύση ποὺ σκέφθηκε δὲν ἦταν ἡ καλύτερη καὶ ἡ ἰδανική. Μαρτυροῦσε ἄνθρωπο ἀτομιστὴ καὶ πλεονέκτη, ποὺ τὸν ἐξέθετε στὸ Θεὸ καὶ στοὺς ἀνθρώπους. Ὁ δυστυχὴς κλείσθηκε στὸ «καβούκι» τοῦ ἑαυτοῦ του καὶ δὲν ἄφησε οὔτε τὴ σκέψη του νὰ στραφεῖ στοὺς γύρω του. Γι’ αὐτόν δὲν ὑπήρχαν φτωχοὶ καὶ ὀρφανά, ἀσθενεῖς, ἀνήμποροι, γέροντες μὲ ἀνέχεια καὶ ἐγκαταλελειμμένοι. Δὲν σκέφθηκε

ὅτι «τὰ ἀποκτήματά μας τότε κυρίως γίνονται δικά μας, ὅταν δὲν τὰ κρατᾶμε γιὰ τὸν ἑαυτό μας, ἀλλά τὰ προσφέρουμε στοὺς φτωχοὺς».

Γιὰ τὸν ἄφρονα πλούσιο τῆς παραβολῆς δὲν ὑπῆρχε ψυχή. Παραδεχόταν μόνο τὴν παροῦσα ζωὴ καὶ τίποτε ἄλλο. Σύνθημά του ἦταν: «Φάγωμεν καὶ πίωμεν, αὔριον γὰρ ἀποθνήσκομεν». Δὲν θυμήθηκε ὅτι «οὐ γὰρ ἔχομεν ὧδε μένουσαν πόλιν, ἄλλα τὴν μέλλουσαν ἐπιζητοῦμεν». Δὲν σκεπτόταν ὅτι μετὰ τὴν τελικὴ κρίση ἄρχιζει γιὰ ὅλους τους ἀνθρωπους ἡ αἰωνιότητα, παράδεισος ἢ κόλαση. Εἶχε ἐντάξει τὸν ἑαυτό του στοὺς «τὰ ἐπίγεια φρονοῦντες, τῶν ὁποίων Θεὸς εἶναι ἡ κοιλία».

Ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς ἔπαθε τέτοια σύγχυση, ποὺ ξέχασε ὅτι «τὸ φαγητὸ εἶναι μέσο συντηρήσεως καὶ ὄχι σκοπὸς τῆς ζωῆς».

Οἱ περισσότεροι ἄνθρωποι στηρίζουν τὴν πρόοδο καὶ τὴν εὐτυχία τους στὴν ἀφθονία τῶν ὑλικῶν ἀγαθῶν καὶ ἐπιδιώκουν τὴν ἀπόκτηση περισσοτέρων, γιὰ νὰ ἐξασφαλίσουν ἕνα καλύτερο «αὔριο». Ὁ ἄφρων πλούσιος στήριξε στὰ ὑλικά ἀγαθά ἀκόμη καὶ τὴν μακροβιότητα τῆς ζωῆς του. Ἡ ἐπιλογή του ἦταν ἀτυχής, τόν ἄφησε ἀκάλυπτο καί ἀβοήθητο.

Τὸ πάθημα τοῦ ἄφρονα πλουσίου ἀξίζει νὰ μᾶς προβληματίσει, ὥστε στὴν πορεία τῆς ζωῆς νὰ σκεπτόμαστε σφαιρικὰ καὶ σοβαρά. Νὰ παίρνουμε σωστὲς ἀποφάσεις, γιατί κάποια λάθη μας κάποτε ἀκριβοπληρώνονται.